Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj: K-181/2025-17

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sutkinje toga suda Manon Juravić, kao predsjednice vijeća, sudaca porotnika Tatjane Koželj-Mladenić i Vesne Bek kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Botica Stanić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Danijela Dropulje zbog kaznenog djela iz članka 243. stavak 1. i 3. i dr. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19.-dalje u tekstu: KZ/11.), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci-dalje u tekstu: ODO u Rijeci broj: KO-DO-1041/2024-2 od 30. prosinca 2024. nakon javne rasprave održane 4. rujna 2026. u prisutnosti zastupnika općinskog državnog odvjetnika Igora Vrankovića, okrivljenika Danijela Dropulje i branitelja okrivljenika iz povjerenja Gorana Marjanovića, odvjetnika iz Rijeke, 9. rujna 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

I. Okrivljenik Danijel Dropulja, bez nadimka, sin Marka i Terezije, rođene Tomas, rođen u Doboju, BIH, s mjestom stanovanja u Viškovu, Bezjaki 34, rođen 14. travnja 1987., državljanin RH, po zanimanju strojarski tehničar, po zvanju tehničar zaštite i mora, OIB 26800172124, zaposlen u Dezinsekcija d.o.o., s mjesečnim primanjima od 1.700,00 eura, SSS, oženjen, otac jednog mlt. djeteta rođenog 20. veljače 2019., s vojnim činom pozornik, odlikovan, srednjeg imovnog stanja, nije vlasnik nekretnine, vlasnik osobnog automobila Mini Cooper 2010. godište, kazneno neosuđivan, protiv naređenog se vodi postupak za drugo kazneno djelo,

na temelju članka 453. točka 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12.-Odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25., 13/26.-dalje u tekstu: ZKP/08.)

o s l o b a đ a s e o p t u ž b e

da bi

od početka 2020. do sredine svibnja 2021., na području Rijeke, znajući za iznimno tešku materijalnu i obiteljsku situaciju kao i stanje ranije iznimne zaduženosti Renata Ribarića, u cilju stjecanja nezakonite imovinske koristi, nakon što mu je posudio iznos od 18.500,00 kuna, s rokom povrata do ožujka 2021., pa nakon što mu je u

dogovorenom roku vratio iznos od 25.000,00 kuna, na raznim mjestima obraćao mu se da će mu polomiti noge, od njega napraviti invalida tako da bude nesposoban za rad, da mu neće dirati glavu da bi mogao razmišljati o tome što će mu napraviti, da će ga istući, cijeloga polomiti, da mu nitko ništa ne može i da će završiti u bolnici, da će ga prebiti i da mu mora predati još 70.000,00 kuna, odlazio kod njegove majke Blaženke Ribarić tražeći od nje da mu kaže gdje se nalazi i da mu njezin sin preda novac, presreo ga vozilom dok je hodao pločnikom, zbog čega je Renato Ribarić u strahu od realizacije izrečenog te bojazni za vlastiti život i tjelesni integritet, promijenio telefonski broj kojeg je koristio, prestao izlaziti iz kuće, dao otkaz na poslu te u konačnici označena događanja prijavio službenicima policije,

dakle, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist, ozbiljnom prijetnjom prisilio drugoga da što učini na štetu svoje imovine, a pri počinjenju kaznenog djela zaprijetio da će izravno napasti na život ili tijelo osobe,

dakle, iskoristio nuždu druge osobe i s njom ugovorio za sebe imovinsku korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je dao,

pa da bi time počinio kazneno djelo protiv imovine-iznudom iz članka 243. stavak 3. KZ/11 i kazneno djelo protiv imovine-lihvarskim ugovorom iz članka 242. stavak 1. KZ/11.

II. Na temelju članka 158. stavka 3. ZKP/08 oštećenik Renato Ribarić, OIB 04772915688 se upućuje da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici.

III. Na temelju članka 149. stavka 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. ZKP/08 padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Obrazloženje

1. ODO u Rijeci uvodno citiranom optužnicom tereti okrivljenika zbog učina kaznenog djela u svemu činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci ove presude.

2. Pozvan na kaznenu odgovornost okrivljenik je iskazao da se ne smatra krivim za kaznena djela za koja se optužuje.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze ispitivanjem oštećenika Renata Ribarića (stranica 75-76), Ugovor o zajmu priložen ovosudnom spisu od strane obrane (stranica 50), otpusno pismo Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb "Sveti Rafael" (stranica 62), te izvadak iz kaznene evidencije za okrivljenika (stranica 41-42).

3.1. Dokazni prijedlog zastupnika optužbe da se u daljnjem tijeku postupka provede psihijatrijsko vještačenje oštećenika Renata Ribarića kako bi se utvrdilo da li je isti sposoban sudjelovati u ovom kaznenom postupku, a obzirom da na ročištu pred sudom iskazuje drugačije nego prilikom ranijeg ispitivanja, odbijen je kao odugovlačeći, obzirom da je oštećenik bez obzira na dijagnosticiranu mu bolest valjano iskazivao, samo navodeći da se ne sjeća vremena koje teže pamti, a to što je isti na ročištu pred sudom nešto drugačije iskazivao nego prilikom davanja iskaza na policiji, samo po sebi

ne može značiti da bi bio raspravno nesposoban. Nastavno, dokazni prijedlog obrane da se provede grafološko vještačenje potpisa oštećenika na od strane same obrane priloženog spisu ugovora o zajmu, cijenjen je kao nevažan. Navedeno iz razloga što postoje razlozi za sumnju da se odlučna činjenica koja bi se odnosila na zajam spornog iznosa novca ne bi mogla sa sigurnošću utvrditi, obzirom da iz samog ugovora o zajmu proizlazi da je ne samo zaključen prije inkriminiranog razdoblja, već i stoga što nije niti potpisan od strane okrivljenika, a bez obzira na to što je naveden u ugovoru kao zajmodavac.

3.2. Iz iskaza oštećenika Renata Ribarića danog preko aplikacije Microsoft Teams iz Doma Altzheimer u Slavonskom Brodu, proizlazi da se isti nije mogao sjetiti same godine kada se događaj zbio, navodeći da ga pamćenje zeza, ali da zna da je okrivljenik dolazio kod njega doma i prijetio mu, a obzirom da je jak, okrivljenik ga je htio fizički napasti, bio je neugodan i na cesti, jer kada ga je vidio, fizički ga je napadao, zbog čega se bojao i nije htio po noći izlaziti. Okrivljenik mu je dužan 30.000,00 eura. Okrivljenika je upoznao tako da je u Rijeci popio kavu još dok je mogao hodati, isti mu je prišao i pitao ga ako ima nešto novaca, tom mu je prilikom taj čovjek rekao da se zove Danijel, a bio je mlad, mišićav i jak. Obzirom da nije imao novce kod sebe, te je istome vjerovao, otišao je po novce kući i donio mu odnosno dao 30.000,00 eura. Isti mu je rekao da će mu to brzo vratiti i da nema problema, te mu je vjerovao. Nikada mu okrivljenik nije vratio taj novac. Na poseban upit, oštećenik je iskazao da se nije dogodila obrnuta situacija da bi on sam od okrivljenika tražio novac, jer za to nije bilo potrebe, a s njime nije zaključio bilo ikakav ugovor vezano za taj novac, jer mu je vjerovao. Oštećenik je na poseban upit zbog čega mu je okrivljenik prijetio, pojasnio da mu je u stvari prijetio da mu neće vratiti novce, zbog čega je otišao na policiju, te o tome nije nikome pričao jer mu je vjerovao. Nastavno, iz iskaza oštećenika proizlazi da u domu boravi jer se ne može brinuti o sebi, briju ga, peru, teško hoda i dr.

3.2.1. Prilikom ispitivanja kod I. PP Rijeka 20. rujna 2021. bez prisutnosti okrivljenika odnosno njegovog branitelja, navedeni oštećenik u bitnome je iskazao da je negdje do 2020. radio kao vozač kamiona za firmu Luka Transporti iz Trevisa. Zbog lošeg zdravstvenog stanja, obzirom da mu je dijagnosticiran Huntingtonov sindrom, izgubio je posao, time da je imao problem i sa zubima, zbog čega su mu svega bili potrebni novci za liječenje. Preko svog prijatelja Predraga Savića iz Rijeke stupio je u kontakt s Danijelom Dropuljom, za kojeg mu je rečeno da se bavi posudbom novca, a Savić mu je dao njegov broj telefona. Tako je nazvao Danijela, rekao mu da je prijatelj od Savića i da mu treba novac, te se s njim sastao početkom 2020. na cesti kod Stanice za tehnički pregled vozila na Škurinjama. Kada je isti stigao svojim vozilom i predstavio se, predao mu je 13.500,00 kuna, te da je odbio 1.500,00 kuna za javnog bilježnika, i predao mu da mu potpiše neki papir neku vrstu ugovora na kojem je pisalo da mu je predao 15.000,00 kuna i da će mu mjesečno vraćati iznose kako bude u mogućnosti. Kroz naredna dva mjeseca Danijelu je vratio 6.000,00 kuna, ali kako mu je trebalo još novaca za plaćanje zubara, naknadno ga je tražio da mu posudi još 5.000,00 kuna, što je isti i učinio, za što ništa nije potpisivao. Naredne je mjesece istome vraćao mjesečno razne novčane iznose, te mu je sveukupno isplatio 25.000,00 kuna, ali se ne može sjetiti s kojim je datumom to zaključeno. Nakon navedenog mu je isti počeo prijetiti da mora vratiti dug, da kako se to ponaša, da će mu polomiti noge, da će od njega napraviti invalida, tako da u životu ništa više neće moći raditi, s tim da mu neće dirati glavu kako bi tome mogao razmišljati, zbog čega mu je isplatio još 2.000,00 kuna kada ga je presreo svojim đipom i htio pregaziti obzirom se njime popeo na nogostup do

njega, kojom se prilikom derao na njega. Priznaje da je od Dropulje posudio ukupno 23.500,00 kuna, vratio mu je sav dug i preplatio ga, ali on od njega i dalje traži novac i to preko 70.000,00 kuna, uz učestale prijetnje i nasilničko ponašanje. Sav novac koji je vratio Dropulji na ime duga je novac koji je mjesečno dobivao od svog poslodavca, a istoga se jako bojao.

3.3. Iz Ugovora o zajmu priloženog ovosudnom spisu od strane obrane, razvidno je da da je zaključen 10. rujna 2019. između okrivljenika kao zajmodavca i oštećenika Renata Ribarića kao zajmoprimca. Nastavno, iz istog Ugovora proizlazi da je okrivljenik kao zajmodavac dao, a oštećenik kao zajmoprimac primio 24.000,00 kuna, te da se oštećenik obvezuje primljeni iznos beskamatno vratiti okrivljeniku u roku od 6 mjeseci, počev od 10. rujna 2019., najkasnije do 10. ožujka 2020. i to: 1.500,00 kuna najkasnije do 17. listopada 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. studenog 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. prosinca 2019., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. siječnja 2020., 1.500,00 kuna najkasnije do 17. veljače 2020., 6.500,00 kuna najkasnije do 17. ožujka 2020. Također, iz istog Ugovora proizlazi da će se o svakoj isplati koju će zajmoprimac izvršiti sačiniti priznanica, time da se zajmoprimac u slučaju neisplate posudbe obavezuje na materijalnu odgovornost, time da sam ugovor nije potpisan i od okrivljenika kao zajmodavca, niti je ovjeren kod javnog bilježnika.

3.4. Iz otpusnog pisma Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb "Sveti Rafael", razvidno je da je oštećenik liječen u navedenoj bolnici od 21. siječnja 2026. do 09. veljače 2026. i da mu je postavljena dijagnoza Z515 Palijativna skrb, F079 Neoznačeni organski poremećaj ličnosti i poremećaj ponašanja uzrokovani bolešću, G10 Huntingtonova bolest.

3.5. Iz izvatka iz KE za okrivljenika utvrđeno je da je isti kazneno neosuđivana osoba.

3.6. U obrani na raspravi okrivljenik je iskazao da ostaje pri obrani koju je iznio prilikom prethodnog ispitivanja na ODO u Rijeci, te da nema ništa za dodati.

3.6.1. Prilikom prethodnog ispitivanja okrivljenik je iskazao da je Renatu Ribariću kojeg poznaje godinama posudio 18.000,00 kuna, te mu je isti rekao da će mu novac za određeni period vremena vratiti, a novac mu je posudio u rujnu 2020. ili 2021., nije u potpunosti siguran koje godine. Tako mu je isti u kafiću Felix na Školjiću vratio oko 1.500,00 kuna, a poslije toga više ništa, da bi ga potom nekoliko puta zvao govoreći kako će vratiti novac, ali svaki put kad bi se našli isti nije vratio ništa. U vezi toga da je istoga htio pregaziti autom, može samo reći da je bio mjesec prosinac, kada ga je Renato Ribarić zvao da se spusti u grad na Jelačićev Trg kako bi mu dao novce, a kada su se sreli novac nije donio, te je svatko otišao na svoju stranu, kojom je prilikom u grad došao Nissan Patrolom. Potom su se našli kod kladionice na Škurinju kako bi mu isti vratio novac, ali opet ništa. Ribarić je imao vlastita dva ili tri kamiona koje je vozio u Italiju, jer istome ne bi niti bio posudio novac ako bi znao da nema od čega vratiti. Potom se isti preselio u Matulje i zvao ga da dođe na njegovu novu adresu kako bi mu vratio novce, kada mu je vrata otvorila njegova majka, ali mu opet nije ništa vratio. U mjesecu kolovozu sjedio je u kafiću u Cambierievoj ulici u Rijeci, kada je uočio Ribarića i pozvao ga na kavu, kada mu je rekao da nema posao, zbog čega je zvao poznanika Deana da bi ga upitao ako ima kakav posao za Ribarića, jer da bi za njega mogao prevoziti opasne tvari, za što je i osposobljen. Bilo mu ga je tada žao, te mu je dao 100,00 kuna i platio mu kavu. To je bilo zadnji put što su se vidjeli, da bi ga isti

prijavio policiji da mu je prijetio, što je sve neistinito. Nakon što ga je Ribarić prijavio, sreli su se u gradu, ali su se samo mimoišli, da bi ga isti nazvao u srpnju ili kolovozu nakon prijave, govoreći mu da će mu vratiti novce, ali se nije htio s njim nalaziti. Ribarić mu nikada nije spominjao da je u lošoj materijalnoj situaciji, jer mu tada ne bi niti posudio novac, a sjeća se da mu je govorio kako mu novac treba za gume i nešto vezano za njegove kamione. Dakle, isti mu je vratio 1.500,00 kuna, a kada mu je novac posudio, rekao je da će mu to vratiti za tri do šest mjeseci kako bude odrađivao svoje ture. Postoji ugovor samo za njih dvoje, koji nije ovjeren. Na upit zašto bi ga Renato Ribarić prijavio ukoliko mu nije prijetio, okrivljenik je iskazao da je najvjerojatnije shvatio kako mu ne može vratiti novac, pa mu je to bio izlaz.

4. Analizirajući rezultate ovako provedenog dokaznog postupka, po stavu ovog suda nije dokazano da bi okrivljenik počinio kaznena djela koja mu se optužnicom stavljaju na teret.

4.1. Nije sporno da je okrivljenik u inkriminiranom razdoblju bio u kontaktu s oštećenikom Renatom Ribarićem, te da je između njih došlo do posudbe određenog iznosa novca, što proizlazi iz provedenih dokaza u ovom kaznenom postupku, kao i obrane samog okrivljenika.

4.2. Okrivljenik negira učin djela, braneći se da nije počinio kazneno djelo za koje se optužuje, tvrdeći da je oštećeniku kojeg je godinama poznavao posudio u rujnu 2020. ili 2021., iako nije u potpunosti siguran koje godine, 18.000,00 kuna, od čega mu je oštećenik u kafiću Felix na Školjiću vratio oko 1.500,00 kuna i nikada ništa više od tog iznosa isti nije vratio. Okrivljenik tako negira da bi na bilo koji način prijetio oštećeniku, te da ga nije htio pregaziti autom, opisujući pritom situacije u kojima se većinom na traženje samog oštećenika da mu vrati novac s njime nalazio, čak i na adresi u Matuljima gdje se oštećenik potom preselio, kada mu je majka oštećenika i otvorila vrata, ponavljajući mu niti jednom nije vratio ništa drugo osim spomenutih 1.500,00 kuna. Okrivljenik također tvrdi da u odnosu na samu posudbu navedenog novčanog iznosa postoji ugovor samo za njih dvoje koji nije ovjeren, time da mu je oštećenik rekao kako će mu novac vratiti za tri do šest mjeseci kako bude odrađivao svoje ture, obzirom da je isti imao vlastita dva ili tri kamiona koje je vozio u Italiju, govorio je da mu novac treba za gume i nešto vezano za njegove kamione, te da isti nikada nije niti spominjao da je u lošoj materijalnoj situaciji, jer mu u toj situaciji u kojoj bi znao da mu nema od čega vratiti, ne bi niti posudio novac, a tek mu je u kolovozu rekao da je ostao bez posla, zbog čega je oštećeniku preko svog prijatelja pokušao pronaći drugi posao vezan za prevoženje opasnog tereta. Okrivljenik tako pretpostavlja da ga je oštećenik prijavio policiji unatoč tome što mu nije prijetio, odnosno unatoč tome što je sve neistinito, jer je oštećenik najvjerojatnije shvatio kako mu ne može vratiti novac, pa mu je to bio izlaz.

4.3. Iako oštećenik Renato Ribarić, ispitan u 1. PP Rijeka bez prisutnosti okrivljenika, odnosno njegovog branitelja, ne spori da je od okrivljenika kod stanice za tehnički pregled vozila na Škurinjama posudio novac, kada mu je okrivljenik dao da potpiše neki ugovor na kojem je pisalo da mu je predao 15.000,00 kuna, te da će mu mjesečno vraćati iznose prema mogućnostima, suprotno navodima obrane okrivljenika da mu je tada dao 18.000,00 kuna, oštećenik tvrdi da mu je predao 13.500,00 kuna i odbio za javnog bilježnika 1.500,00 kuna, time da je tek naknadno kada je okrivljeniku već bio vratio 6.000,00 kuna, ponovno tražio od istog da mu posudi još 5.000,00 kuna, što je i

učinio, ali se za taj iznos nije na ništa potpisivao. Oštećenik tako, suprotno kazivanju okrivljenika, nastavno tvrdi da je u idućim mjesecima okrivljeniku mjesečno vraćao razne novčane iznose i sveukupno mu isplatio 25.000,00 kuna, iako odmah potom ipak priznaje da je od okrivljenika posudio ukupno 23.500,00 kuna, zbog čega ne samo da mu je vratio dug, već ga je i pretplatio, time da je okrivljenik i dalje tražio novac i to preko 70.000,00 kuna. Suprotno navodima obrane, prema kazivanju oštećenika, okrivljenik je novac tražio uz učestale prijetnje i nasilničko ponašanje, uz navođenje riječi prijetnje kako je to i navedeno u samom činjeničnom optuženju, ističući pritom da ga je okrivljenik kada mu je isplatio još 2.000,00 kuna, presreo svojim džipom i pokušao pregaziti.

4.4. Vezano za iskorištavanje nužde kao obilježja kaznenog djela lihvarskog ugovora koje je djelo također okrivljeniku stavljeno na teret, odnosno vezano za stanje nužde na strani oštećenika, što bi podrazumijevalo postojanje niza negativnih životnih prilika, pa tako i teških imovinskih prilika na strani istog, na temelju samog iskaza oštećenika ostaje u potpunosti nejasno da li je u trenutku kada je od okrivljenika tražio pozajmicu već prethodno bio ostao bez posla, pa da su mu stoga novci trebali zbog dijagnosticirane mu bolesti Huntingtonova sindroma i problema sa zubima, na koji bi način za istog kao žrtvu postojao očiti nesrazmjer, jer razlika između vrijednosti primljenog novca od strane okrivljenika i onog što mu je sam oštećenik prema vlastitom kazivanju vratio, predstavljala bi imovinsku korist za samog okrivljenika, ostaje nejasno kada je uopće oštećenik ostao bez posla, a da bi mu životna situacija bila zbog navedenog izrazito teška, te je poglavito u tom djelu njegov iskaz proturječan. Naime, iako je prema vlastitom kazivanju, posao izgubio negdje do 2020., dakle ne navodeći niti približno točan mjesec, pa čak niti godinu, jer ne iskazuje da bi to bila 2019., u drugom dijelu svog iskaza danog na policiji pak tvrdi da je sav novac koji je vratio okrivljeniku na ime duga, onaj novac koji je mjesečno dobivao od svog poslodavca, što bi samo po sebi značilo da je u inkriminirano vrijeme još uvijek radio, obzirom da nije iskazao kako se radilo o novcu koji je uštedio radeći za kako je ustvrdio firmu Luka Transporti iz Trevisa. Ukoliko bi to bilo tako, dakle, da je u vrijeme traženja posudbe od okrivljenika oštećenik bio zaposlen, a što tvrdi i okrivljenik u svojoj obrani, to bi samo po sebi značilo da se događaj nije zbio 2020. već ranije, a što bi proizlazilo i iz samog u dokaznom postupku pročitanog Ugovora o zajmu zaključenog navodno 10. rujna 2019., sadržaj kojeg ugovora u svakom slučaju treba uzeti s rezervom, obzirom da nije ovjeren od strane javnog bilježnika, niti potpisan od strane samog okrivljenika, time da iz obrane okrivljenika proizlazi da je novac oštećeniku posudio u rujnu najvjerojatnije 2020. ili 2021., dakle niti okrivljenik sam nije sasvim siguran kada je to bilo.

4.5. Cijeneći tako kvalitetu iskaza oštećenika Renata Ribarića sud istome obzirom je u određenim dijelovima iskazivao proturječno, te nedecidirano obzirom da nije opisao da li mu je okrivljenik u inkriminiranom razdoblju prijetio telefonskim putem, da li eventualno prilikom njihovih susreta u nekom od kafića, jedino opisujući događaj kada ga je okrivljenik pokušao pregaziti, te napose nedosljedno, kao i u suprotnosti sa sadržajem ranije navedenog ugovora o zajmu, za kojeg ne spori da ga je sklopio s okrivljenikom, sud istome nije poklonio vjeru, te je njegov iskaz i cijenjen kao nevjerodostojan.

4.6. Navedeno naročito i iz razloga što je iskazujući na ročištu pred sudom ustvrdio suprotno odnosno da je okrivljenik njemu dužan 30.000,00 eura, da mu je okrivljenik prišao i tražio da mu posudi taj novac, po koji je novac otišao kući i predao ga potom

okrivljeniku. Tako je prema vlastitom kazivanju oštećenik taj novac posudio okrivljeniku jer mu je vjerovao, a rekao mu je da će mu vratiti, što okrivljenik nikada nije učinio, time da oštećenik ujedno tvrdi da nije on od okrivljenika tražio da mu posudi novac, jer za to nije bilo potrebe, ne obrazlažući da li iz razloga što je u to vrijeme radio i zarađivao ili iz nekog drugog razloga. Tako oštećenik sada pak, za razliku od prethodnog iskazivanja, tvrdi da mu je okrivljenik u stvari prijetio da mu neće vratiti novce, zbog čega je otišao na policiju. Oštećenik se tako nije mogao sjetiti godine kada se navedeno zbilo, iskazujući da ga zeza pamćenje, zbog čega se svega postavlja pitanje o kojem se to konkretnom događaju uopće radilo, a koji bi se zbio inkriminirane zgode. S tim u vezi treba reći da je oštećenik iskazujući putem aplikacije Micrsoft Teams, na koji je način njegova prisutnost na ročištu bila osigurana, iskazivao suvislo, konkretno vezano za samog okrivljenika i posudbu novca istome, zbog čega, a kako je to ranije i obrazloženo, nije prihvaćen dokazni prijedlog tužitelja da se provede psihijatrijsko vještačenje oštećenika. U ovom dijelu samog obrazloženja može se reći da je to i u svrhu ekonomičnosti samog postupka. Naime, bez obzira na ishod eventualno provedenog psihijatrijskog vještačenja, ostaje činjenica da je oštećenik ispitan nekontradiktorno, te se samo na temelju takvog iskaza svjedoka i ne može temeljiti sudska odluka.

5. Slijedom navedenog, s obzirom na takvu pravnu situaciju u kojoj okrivljenik negira učin djela koje mu je stavljeno na teret, a njegova obrana nije obeskrijepljena niti jednim dokazom provedenim u ovom kaznenom postupku, odnosno ne postoji niti jedan podupirući dokaz, kako personalni tako niti materijalni, koji bi potvrdio iskaz oštećenika dan nekontradikotorno na policiji, čiji je iskaz cijenjen kao nevjerodostojan iz razloga obrazloženih pod točkom, 4.5., u ovdje konkretnom slučaju nije moguće s potpunom izvjesnošću utvrditi da bi okrivljenik počinio inkriminirana mu kaznena djela. Stoga sud ovdje ne nalazi niti da bi postojao zatvoreni krug indicija koji bi doveo do zaključka da bi okrivljenik u inkriminiranom razdoblju odnosno inkriminirane zgode u nakani da se nepripadno materijalno okoristi tražio isplatu od oštećenika spornog novčanog iznosa, pri čemu da bi istome izgovarao ozbiljne riječi prijetnje iz činjeničnog optuženja, a da bi se pri svemu tome i materijalno okoristio, ujedno iskorištavajući položaj oštećenika koji bi bio u stanju nužde zbog svoje teške životne situacije.

5.1. Može se zaključiti kako sud ne nalazi dokazanim da je okrivljenik počinio kaznena djela protiv imovine i to ono iznudom iz članka 243. stavak 1. i 3., tako i ono lihvarskim ugovorom iz članka 242. stavak 1. KZ/11, a koja su mu djela stavljena na teret, zbog čega ga je valjalo osloboditi optužbe na temelju članka 453. točke 3. ZKP/08.

6. Odluka o upućivanju oštećenika da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici, temelji se na članku 158. stavak 3. ZKP/08.

7. Odluka o trošku kaznenog postupka temelji se na u izreci citiranim zakonskim odredbama, a kako je okrivljenik oslobođen optužbe, to troškovi kaznenog postupka taksativno navedeni u članku 145. stavak 2. ZKP/08 padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda.

Rijeka, 9. rujna 2026.

Predsjednica vijeća
Manon Juravić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 (petnaest) dana od dana ovjerenog primitka iste. Žalba se predaje ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranu, a o istoj odlučuje viši sud.

Dostavna naredba:

1. ODO u Rijeci
2. okrivljeniku Danijelu Dropulji
3. branitelju okrivljenika iz povjerenja Goranu Marjanoviću, odvjetniku iz Rijeke
4. oštećeniku Renatu Ribariću

Broj zapisa: **9-3088e-81521**

Kontrolni broj: **01faa-b2765-69755**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.